

Sefer Jecira

1.1. Trzydziestoma dwiema cudownymi ścieżkami mądrości *Jah, Jahwe Zastępów, Bóg Izraela, Bóg Żywy i Król świata, El Szaddaj Miłościwy i Miłosierny, Wysoki i Wzniosły*, mieszkający na wysokości i święty — Imię Jego¹, wyrył i stworzył swój świat przez trzy: przez liczbę, słowo i pismo.

1.2. Dziesięć sefir² nicości oraz dwadzieścia dwa podstawowe znaki: trzy matryce, siedem podwójnych i dwanaście prostych³.

1.3. Dziesięć sefir nicości. Liczba dziesięciu palców, pięć naprzeciw pięciu, i Przymierze Pojednania, miejsce w środku jak słowo języka i słowo nagości⁴.

1.4. Dziesięć sefir nicości. Dziesięć, a nie dziewięć, dziesięć, a nie jedenaście. Pojmij w mądrości i bądź mądry w pojmowaniu. Zgłębiaj je, badaj, ustal rzecz dokładnie i przywróć Stwórcy należne Mu miejsce.

1.5. Dziesięć sefir nicości. Ich miarą jest dziesięć, ponieważ nie ma im kresu. Głębia początku i głębia końca, głębia dobra i głębia zła, głębia góry i głębia dołu, głębia wschodu i głębia zachodu, głębia północy i głębia południa. Pan Jeden, Bóg, Król Niezawodny, panujący w nich wszystkich z siedziby świętości swojej na wieki wieków.

1.6. Dziesięć sefir nicości. Ich ogląd jest jak postrzeżenie błyskawicy, a ich granicą — bezkresność. W nich Jego słowo

biegnie i powraca. Podług Jego mowy gnają jak huragan i oddają pokłony przed Jego tronem.

1.7. Dziesięć sefir nicości. Wetknij ich koniec w ich początek — tak płomień jest związany z żarzącym się węglem, bowiem Pan jest Jeden i nie ma drugiego. A wobec jednego, cóż ty liczysz?

1.8. Dziesięć sefir nicości. Okiełznaj usta swoje w mowie i serce swoje w gorączce, a jeśli twoje serce biegnie, przywróć je na miejsce, bo przecież powiedziano: *biegnie i powraca*. I dlatego właśnie zawarte zostało przymierze⁵.

1.9. Dziesięć sefir nicości. Pierwsza: Duch Boga Żywego, błogosławione i błogosławiące Imię Jego, Boga Wiekuistego. Głos, tchnienie i mowa — oto Duch Święty.

1.10. Druga: tchnienie z Ducha. Wyrył i wyciosał nim dwadzieścia dwa podstawowe znaki: trzy matryce, siedem podwójnych i dwanaście prostych, a Duch w nich jeden.

Trzecia: woda z tchnienia. Wyrył i wyciosał w niej pustkę i próżnię oraz muł i błoto. Wyrył je w rodzaj bruzdy, wyciosał je w formie ściany i pokrył rodzajem tynku.

Czwarta: ogień z wody. Wyrył i wyciosał w nim tron chwały, *serafim i ofanim*, istoty święte i anioły służebne. W tych trzech sefirach założył siedzibę swoją, bo powiedziano przecież: *uczynił postaćcami swymi wichry, sługami swymi ogień patający*⁶.

1.11. Piąta: trzy znaki z prostych. Zapieczętował ducha trzema i wprowadził do swego wielkiego imienia . Zapieczętował nimi

sześć krańców: zwrócił się ku górze i zapieczętował przez **וְהָיָה**.
Szósta: zapieczętował dół — zwrócił się ku dołowi i
zapieczętował przez **וְהָיָה**. Siódma: zapieczętował wschód —
obrócił się do przodu i zapieczętował przez **וְהָיָה**. Ósma:
zapieczętował zachód — obrócił się do tyłu i zapieczętował
przez **וְהָיָה**. Dziewiąta: zapieczętował południe — obrócił się na
pravo i zapieczętował przez **וְהָיָה**. Dziesiąta: zapieczętował
północ — obrócił się na lewo i zapieczętował przez **וְהָיָה**.⁷

1.12. Oto dziesięć sefir nicości: jeden Duch Boga Żywego,
tchnienie z Ducha, woda z tchnienia i ogień z wody oraz
wzniosłość góry i dołu, wschodu i zachodu, północy i południa.

2.1. Dwadzieścia dwa podstawowe znaki: trzy matryce, siedem
podwójnych i dwanaście prostych. Trzy matryce **א, מ, ש**; ich
fundamentem dłoń czystości i dłoń winy oraz język
rozstrzygnięcia równoważący między nimi.

2.2. Dwadzieścia dwa znaki. Wyrzył je i wyciosał, wyważał je,
permutował, mieszał, stapiał i formował⁸ przez nie istotę
wszelkiego stworzenia i istotę wszelkiego przyszłego
stworzenia.

2.3. Dwadzieścia dwa podstawowe znaki wyryte głosem,
wyciosane tchnieniem, wyznaczone w pięciu miejscach

ust: **וְהָיָה, גִּיבֵק, בּוֹמֵף, אַחֲהַע** 9.

2.4. Dwadzieścia dwa podstawowe znaki wprawione w obrót.
W 231 bramach obracają się tam i z powrotem — to są
znaczenia dla słów. Nic w dobru nie jest wyżej niż rozkosz, i nic

w złu nie jest niżej niż plaga. Formując wywazał i mieszał je: *alef* ze wszystkimi i wszystkie z *alef*; *bet* ze wszystkimi i wszystkie z *bet* i przez obrót dookoła zostało znalezione wszystko, co uformowane i wszystko, co wymówione, a co wychodzi z jednego imienia¹⁰.

2.5. Uformował z bezkształtu kształt i uczynił swoje niebycie naszym byciem. I wyciosał wielkie kolumny z powietrza. Tak oto Jego niebycie zostało ujęte i jest to znak. Czuwając i permutując, czyni wszystko co stworzone i wszystkie słowa. Jedno imię i wzór słowa. Dwadzieścia dwa ich pełna liczba jak jedno ciało.

3.1. Trzy matryce \aleph , \beth , ω ; ich fundamentem dłoń czystości i dłoń winy, oraz język rozstrzygnięcia równoważący między nimi.

3.2. Trzy matryce \aleph , \beth , ω . Wielka niepojęta tajemnica, zakryta i pieczętująca sześcioma pieczęciami. Z nich wychodzą ogień i woda i dzielą między siebie męskość i żeńskość. Trzy matryce \aleph , \beth , ω ich podstawą, z nich zrodziły się elementy, z których wszystko zostało stworzone.

3.3. Trzy matryce \aleph , \beth , ω w świecie: powietrze, woda, ogień. Niebiosa zostały stworzone najpierw z ognia, a ziemia została stworzona z wody, a powietrze równoważy między ogniem i wodą.

3.4. Trzy matryce \aleph , \beth , ω w roku: ogień, woda, wiatr. Gorąco zostało stworzone z ognia, chłód z wody, a nasycenie z wiatru i równoważy między nimi.

Trzy matryce **ש, מ, א** w istocie: ogień, woda, tchnienie: głowa została stworzona z ognia, łono zostało stworzone z wody, a ciało zostało stworzone z tchnienia i równowazy między nimi.

3.5. Trzy matryce **ש, מ, א**. Wyrył je, wyciosał i stapiał.

Zapieczętował nimi trzy matryce w świecie, trzy matryce w roku i trzy matryce w istocie męskiej i żeńskiej.

Uczył *mem* królem w wodzie, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i zapieczętował nimi ziemię w świecie, chłód w roku i

łono w istocie męskiej i żeńskiej, męskiej przez **ש, א, מ**, a

żeńskiej przez **מ, ש, א**. Uczył *szin* królem w ogniu, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i zapieczętował przez nie niebiosa w świecie, gorąco w roku, głowę w istocie męskiej i żeńskiej.

Uczył znak *alef* królem w wietrze, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i zapieczętował nimi powietrze w świecie,

nasycenie w roku i ciało w istocie męskiej przez **ש, מ, א**, a

żeńskiej przez **א, ש, מ**.

4.1. Siedem

podwójnych **ת, ר, פ, ב, ד, ג, כ** ¹³ prowadzonych przez dwa języki: życie, pokój, mądrość, bogactwo, wdzięk, nasienie i panowanie. Prowadzonych przez dwa

języki **תת, רר, פפ, בב, דד, גג, ככ** : wzorzec miękkości i

twardości, wzorzec mocy i słabości. Podwójne, ponieważ są dopełnieniami. Dopełnienia: życie — śmierć, pokój — zło, mądrość — głupota, bogactwo — bieda, wdzięk — brzydota,

nasienie — pustkowie, panowanie — niewola.

4.2. Siedem podwójnych **ת, ר, פ, ב, ד, ג, ב** naprzeciw siedmiu krańców. Z nich sześć krańców: góra i dół, wschód i zachód, północ i południe, oraz Pałac Świątliwości ustanowiony w środku. On podtrzymuje je wszystkie.

4.3. Siedem podwójnych **ת, ר, פ, ב, ד, ג, ב**. Wyrył je i wyciosał, stopił je i nadał nimi formę gwiazdom w świecie, dniom w roku, bramom w istocie i z nich wyrył siedem firmamentów i siedem ziem i siedem szabatów. Dlatego kocha wszystko, co siódme pod niebiosami.

4.4. Dwa znaki budują dwa domy; trzy budują sześć domów; cztery budują dwadzieścia cztery domy; pięć buduje sto dwadzieścia domów; sześć buduje siedemset dwadzieścia domów. Od tego wyjdź i rozważaj dalej to, czego usta nie mogą wymówić i ucho nie może usłyszeć¹⁴. [...]

Uczył królem znak *bet*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim planetę Saturn w świecie, szabat w roku i usta w istocie. Uczył królem znak *gimel*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim planetę Jowisz w świecie, pierwszy dzień tygodnia w roku i prawe oko w istocie. Uczył królem znak *dalet*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim planetę Mars w świecie, drugi dzień tygodnia w roku i lewe oko w istocie. Uczył królem znak *kaf*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim Słońce w świecie, trzeci dzień tygodnia w roku i prawe ucho w

istocie. Uczynił królem znak *pe*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim planetę Wenus w świecie, czwarty dzień tygodnia w roku i lewe ucho w istocie. Uczynił królem znakresz, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim planetę Merkury w świecie, piąty dzień tygodnia w roku i prawe nozdrze w istocie. Uczynił królem znak *tav*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim Księżyc w świecie, szósty dzień tygodnia w roku i lewe nozdrze w istocie.

4.5. Oto siedem gwiazd w świecie: Słońce, Wenus, Merkury, Księżyc, Saturn, Jowisz, Mars. Oto siedem dni w roku — siedem dni Stworzenia. Oto siedem bram istoty: dwoje oczu, dwoje uszu, usta i dwoje nozdrzy. Przez nie zostało wyryte siedem firmamentów, siedem krain i siedem godzin. Dlatego pokochał siódme we wszystkim pod niebiosami.

5.1. Dwanaście prostych **ח, ו, י, ח, מ, י, ל, נ, ע, ז, ק.**

Fundamentem — wzrok, słuch, węch, rozmowa, karmienie, spółkowanie, praca, chodzenie, gniew, śmiech, myśl i sen. Rozmiarem ich — dwanaście granic w kierunkach: granica wschodnio-północna, granica wschodnio-południowa, granica wschodnio-górna, granica wschodnio-dolna, granica północno-górna, granica północno-dolna, granica zachodnio-południowa, granica zachodnio-północna, granica zachodnio-górna, granica zachodnio-dolna, granica południowo-górna, granica południowo-dolna, które rozprzestrzeniają się i dążą na wieki wieków. I one są ramionami świata.

5.2. Dwanaście prostych $\aleph, \beth, \gamma, \delta, \epsilon, \zeta, \eta, \theta, \iota, \kappa, \lambda, \mu, \nu, \xi, \omicron, \pi, \rho$. Wyrył je, stopił i uformował nimi dwanaście gwiazdozbiorów w świecie — znaki: Baran, Byk, Bliźnięta, Rak, Lew, Panna, Waga, Skorpion, Strzelec, Koziorożec, Wodnik, Ryby. Oto dwanaście miesięcy w roku: nisan, ijar, sivan, tamuz, aw, elul, tiszri, marcheszvan, kislev, tewet, szewat, adar. Oto dwanaście sposobów działania w istocie: dwie ręce i dwie nogi, dwie nerki, śledziona, wątroba, żółć, żołądek, jelita i pępek. [...]

Uczył królem *he*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Barana w świecie, miesiąc nisan w roku i wątrobę w istocie. Uczył królem znak *vav*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Byka w świecie, miesiąc ijar w roku i żółć w istocie. Uczył królem znak *zajn*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Bliźniąt w świecie, miesiąc sivan w roku i śledzionę w istocie. Uczył królem znak *chet*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Raka w świecie, miesiąc tamuz w roku i żołądek w istocie. Uczył królem znak *tet*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Lwa w świecie, miesiąc aw w roku i prawą nerkę w istocie. Uczył królem znak *jod*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Panny w świecie, miesiąc elul w roku i lewą nerkę w istocie. Uczył królem znak *lamed*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Wagi w świecie,

miesiąc tiszri w roku i pępek w istocie. Uczynił królem znak *nun*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Skorpiona w świecie, miesiąc marcheszvan w roku i genitalia w istocie. Uczynił królem znak *samech*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Strzelca w świecie, miesiąc kislev w roku i prawą rękę w istocie. Uczynił królem znak *'ajin*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Koziorożca w świecie, miesiąc tewet w roku i lewą rękę w istocie. Uczynił królem znak *cade*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Wodnika w świecie, miesiąc szewat w roku i prawą nogę w istocie. Uczynił królem znak *kof*, nałożył mu koronę, stopił jedno z drugim i uformował nim gwiazdozbiór Ryb w świecie, miesiąc adar w roku i lewą nogę w istocie.

5.3. Uczynił je na podobieństwo państwa i ustawił je na podobieństwo szyku bojowego. Tak, że jedno odpowiada drugiemu, uczynił Bóg. Trzy matryce, które są trzema elementami, z których wyszedł ogień, wiatr i woda. Trzy matryce, siedem podwójnych i dwanaście prostych.

5.4. Oto dwadzieścia dwa znaki, którymi ustanowił fundament Święty Błogosławiony, Jah, Jahwe Zastępów, Bóg Żywy, Bóg Izraela, Wysoki i Wzniosły, mieszkający w wieczność, święte imię Jego na wysokości, i On Święty.